

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **M. C.**

uniewinnionej z art. 191 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 października 2025 r.

wniosku obrońcy uniewinnionej o zasądzenie na jej rzecz od Skarbu Państwa oraz oskarżyciela posiłkowego kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. i art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 636 § 2 k.p.k. zw. z art. 633 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. oraz § 11 ust. 2 pkt 6 i § 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964 z późn. zm.)

p o s t a n o w i ł :

zasądzić od Skarbu Państwa oraz oskarżyciela posiłkowego J. Ś. na rzecz M. C. kwoty po 3.000 zł (trzy tysiące złotych), tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2025 r., sygn. akt II KK 537/24, wydanym na rozprawie, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadne kasacje pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego oraz prokuratora wniesione na niekorzyść

M. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 2024 r., sygn. akt X Ka 654/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt III K 540/21 i uniewinniającego ww. od popełnienia zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów, oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa i oskarżyciela posiłkowego w częściach równych.

W dniu 31 lipca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy M. C. – adw. J. B., o zasądzenie na jej rzecz od Skarbu Państwa oraz od oskarżyciela posiłkowego J. Ś. zwrotu faktycznie poniesionych przez nią kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym. Wysokość tych kosztów została udokumentowana paragonem fiskalnym wystawionym przez Kancelarię Adwokacką adw. J. B. w dniu 30 czerwca 2025 r., stanowiącym potwierdzenie uiszczenia przez M. C. kwoty w wysokości 6.000 zł za usługi prawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. do kosztów procesu należą zarówno koszty sądowe, jak i uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. O ile w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r. o oddaleniu kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego oraz prokuratora jako oczywiście bezzasadnych rozstrzygnięto o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem obciążając nimi Skarb Państwa oraz oskarżyciela posiłkowego w częściach równych, o tyle orzeczenie to – z uwagi na brak stosownego wniosku – nie zawierało rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesionych przez uniewinnioną wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym. W tej sytuacji koniecznym było wydanie orzeczenia uzupełniającego, stosownie do treści art. 626 § 2 k.p.k.

Zgodnie z art. 636 § 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia kasacji wniesionej przez co najmniej dwa uprawnione podmioty koszty procesu zasądza się od każdego z nich według zasad słuszności, mając w szczególności na względzie

koszty związane ze sprawą każdego z nich. W przedmiotowej sprawie zasady słuszności przemawiały za obciążeniem kosztami postępowania kasacyjnego oskarżyciela posiłkowego i Skarbu Państwa w częściach równych. Kasacje pochodziły bowiem zarówno od pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, jak i prokuratora i obie zostały oddalone jako oczywiście bezzasadne.

Koszty obrony w postępowaniu kasacyjnym zostały udokumentowane paragonem fiskalnym potwierdzającym uiszczenie przez M. C. na rzecz adw. J. B. kwoty w wysokości 6.000 zł. Tym samym wykazane zostały rzeczywiste koszty poniesione przez uniewinnioną celem zapewnienia zastępstwa prawnego przed Sądem Najwyższym, zgodnie z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964 z późn. zm.). Jednocześnie brak jest podstaw do zakwestionowania wysokości tych kosztów zwłaszcza, że kasacje na niekorzyść uniewinnionej zostały wniesione przez dwa podmioty, a sprawa miała charakter zawiły, co niewątpliwie generowało znaczny nakład pracy adwokata celem przygotowania się do rozprawy kasacyjnej, na której przedstawił on stanowisko w imieniu klientki. Ponadto wnioskowana kwota mieści się w granicach wyznaczonych przepisami § 11 ust. 2 pkt 6 i § 15 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

W tej sytuacji wniosek obrońcy uniewinnionej należało uwzględnić w całości i zasądzić na jej rzecz kwotę 3.000 zł od Skarbu Państwa oraz kwotę 3.000 zł od oskarżyciela posiłkowego J. Ś., tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru w postępowaniu kasacyjnym

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]

